

— **Razpok smodnika v gostilni.** V Sallenbachu pri Lincu je neki kmet zavitek smodnika postavil pod stol v neki gostilni, v kateri je bilo polno ljudi. Nakrat se je smodnik unel in tri osebe so hudo, več pa lahko poškodovanih.

— **Izginoli milijoni.** V Opatiji je te dni umrl nekdanji bogati veleposestnik Elenor Kiss pl. Ittebe. On izvira iz rodu, ki je bil dal puntarskim Ogrom vojnega ministra generala Kissa. Pokojnika oče je imel še v sedemdesetih letih veliko posestvo v Alfiöldu, večje, kot je kraljevina Virtemberška. Omenjeni general Kiss se je imel zahvaliti samo svojemu velikemu premoženju, da so ga uvrstili mej huzarje. Ko ga je oče bil pripeljal v novomeško kadetno šolo, mu je rekel polkovnik, da vojaški stan dosti stane. Kiss ga je pa vprašal, če misli, da bi 16.000 gld. na mesec za njegovega sina ne bilo zadosti, toliko je on že naprej namenil. Polkovnik je kar ostrmel. Že s 24. leti je bil mladi Kiss že stotnik. Pozneje je postal general in vojni minister. Pri Aradu je pal v boju. Podedoval je premoženje za njim njegov brat, ki ga je vročil svojima sinoma Elenorju in Nikolaju, ki sta hitro ga napravila. Graščine so sedaj v drugih rokah.

— **Polkovnika prosil na posodo.** Vsakdo ve, da se delanje dolgov hudo kaznuje pri vojaki. Gotovo mora več tednov biti v zaporu častnik, ako ga pri strogem polkovniku kdo ovadi zaradi dolgov. V nekem polku — pa ne v Ljubljani — je služil mlad poročnik, ki je vsled svojega veselega življenja se hudo zadolžil. Nekdo ga je tožil za 100 gld. Polkovnik je bil v zadevi delanja dolgov jako strog in ob 10. uri se bi moral pri njem oglasiti k raportu. 30 dni zapora mu ne odide. Kaj je hotel storiti častnik. Domu pisati je bilo že prepozno, drugod pa tudi ni bilo moč dobiti denarja. Šel je k polkovniku. Prosil ga je, če more nekaj besed zasebno z njim govoriti. Polkovnik mu je dovolil. Poročnik je strogemu polkovniku razložil, da ga nekdo toži za 100 gld. Čez pol ure mora iti k polkovnemu raportu, in ako do tedaj dolga ne plača, ga strogi polkovnik brez prizanašanja zapre. Prosil je polkovnika, naj mu posodi 100 gld. Polkovnik je to storil. In čez pol ure je polkovnik se jedva vzdrževal smeja, ko je poročnik stal že s pobotnico v roki pred njim, da je dotični dolg že častno poravnal, kakor se častniku spodobi.

— **Odkritosrčen tat.** V Zagrebu so te dni prijeli nekega znanega tatu, ki je bil iz Zagreba že iztiran. Vprašali so ga, čemu je prišel v Zagreb. Odgovoril je, da je prišel krast, ker nima družega zaslužka.

— **Zblaznil sodec.** Sodec Rempler, kateri je nekaj časa vodil preiskavo zaradi sleparij pri francoski južni železnici, je zblaznil. Minoli teden v sredo, je kar začel po svoji pisarni razmetavati razne akte. Tajnik ga je zastonj miril. Najbrž že tedaj ni bil normalen, ko je vodil omenjeno preiskavo. Zato pa stvar ni šla dalje in je bil vse zmedel, tako da je vlada bila prisiljena stvar izročiti drugemu sodniku, ki se pa iz zmedenih aktov, kar več spoznati ni mogel.

— **Roka zmrznila.** Da komu pri 5 stopinjah gorkote roka zmrzne, je gotovo velika redkost. To se je zgodilo te dni v Hamburgu. Popravljaj je ključar na strehi tamošnje hladilnice pipo kondenzatorija. Pipa se odpre in amonjakova sopar prouzroči tak mraz, da mu je roka povse zmrznila. Moral je v bolnico.

— **Zaradi ljubezni.** Dne 24. m. m. sta iz Prage na Dunaj se pripeljali dve dekletki Hermina in Ernestina Heller. Na Dunaju sta obe skočili v Donavo. Mlajšo, Ernestino, je rešil neki ribič. Povedala je, da sta sklenili se umoriti, ker sta se bili obe zaljubili v jednega in tistega mladeniča, barona Romana Friedberga.

— **„Ubogi“ Astor!** Lansko leto je John Astor, kateri ima v Novem Jorku zemljišč za 30 milijonov dolarjev vrednih, izrekel mestnemu davkarju pod prisego, da je njegovo

osebno imetje le 3 milijone dolarjev vredno; letos je pa ta „siromak“ že skoro popolnoma „propal“ in navedel, da je njegovo osebno imetje le še 250.000 dolarjev vredno. Kaj je z ostalimi 2,750.000 dolarjev napravil se nevé, vendar pa je v obče znano, da je njegovo pohištvo, slike, zlatnina in srebrnina vredna nad 2,000.000 dolarjev. Toraj kako je mogoče Astorju vrednost svojega primožjenja nižje navajati, ali je celo svoje stvari prodal, ali celo nesel v zastavnico? Najbrže se mož odteguje obdačenju in kot mnogokrat milijonar „ne more“ plačati davkov in naj te raje siromaki nanosijo.

Vedno bolj se svet zanima za Kathreinerjevo sladno kavo, zato je tovarna priredila podobe izvirnih zavojev, ki jo danes podamo v prilogi ter na njo sl. občinstvo še posebej opozarjamo.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 28. marca t. l.: 3, 9, 88, 68, 38.

V Trstu dne 28. marca t. l.: 47, 87, 15, 42, 86.

V Pragi dne 1. aprila t. l.: 63, 71, 35, 87, 50.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 28. marca 1896. Pšenica gld. 8 — kr., rž gld. 7.40 kr., ječmen gld. 6.40 kr., oves gld. 7. — kr., ajda gld. 7.40 kr., proso gld. 6.50 kr., turšica gld. 5.40 kr., leča gld. 10 — kr., grah gld. 10 — kr., fižol gld. 11 — kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Vizitnice

priporoča

J. Blaznik-ova tiskarna v Ljubljani.

Krasni uzorci se pošiljajo zastonj in poštne prosto na zasebne naročnike. Zelo obširne uzorčne knjige, kakor jih še ni bilo, dobe krojači nefrankovane. (8)

Blago za obleke.

Peruvien in dosking za visokočastito duhovščino, predpisano blago za c. kr. uradniške uniforme, za veterance, požarne brambe, telovadce, livreje, sukno za biljarde in igralne mize, prevlake za vozove. Največja zaloga štajerskega, koroškega in tirolskega lodna za gospe in gospode po prvotnih tovarniških cenah in v takih izbirah, da jih 20kratna konkurenca ne zamore nadomestiti. Največja izbira ogrinal za dame v najmodnejših barvah, perilno blago, potne pléde od 4 do 14 gld. Krojaške potrebščine (podvlaka, gumbe, šivanke, sukanec itd.) Vredno, pošteno, trpežno, čisto volneno sukno blago in ne cene cunje, ki niti niso vredne krojaškega dela, priporoča:

JAN. STIKAROFSKY,

v Brnu (središče avstrijske suknene trgovine).

Največja zaloga sukna v vrednosti $\frac{1}{2}$ milijona goldinarjev.

— Pošilja se le po povzetji. —

Svarilo! Agentje in krošnarji radi prodajajo svoje malo-vredno blago pod imenom „Stikarofsky“. Da se takim sleparijam v okom pride, javim, da tem ljudem sploh svojega blaga ne prodajam.